

**DIABETİK VE NONDİABETİK AKUT MYOKARD İNFARKTÜSLÜ
OLĞULARIN KARŞILAŞTIRILMASI**

GÜNERİ, S., KARAKUZU, M., AKBAYLAR, H., ÖZER, M.

ÖZET: Bu çalışmada 37'si diabetik, 195 akut myokard infarktüslü (AMI)'lu hasta; yaş, cins, angina pectoris anamnesi, AMI lokalizasyonu, laboratuvar bulguları (Gelis kan şekeri, hemoglobin A₁-HbA₁, fruktozamin, kreatin fosfokinaz-CPK, kolesterol, triglycerid, ejeksiyon fraksiyonu-EF), hastanede kalma süresi, izlenen komplikasyonlar ve hastane mortalite'si yönünden retrospektif olarak karşılaştırıldı. Toplam 195 hastanın 19'u klinik olarak diabetliydi. Diabetik grupta kadın (%40,5 vs 8,7), angina pectoris anamnesi (%77 vs %60), arka yüz AMİ (%47 vs %30) oranları ile gelis kan şekeri (263 ± 75 vs 139 ± 53 mg/dl) HbA₁ ($12,6 \pm 3,1$ vs $6,72 \pm 1,39$), fruktozamin ($3,7 \pm 0,4$ vs $2,65 \pm 0,31$), triglycerid (186 ± 45 vs 146 ± 60 mg/dl) değerleri ile aritmî oranı (%54 vs %35) hastane mortalite oranı (%21,2 vs %5,1) anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0,05$). Ayrıca diabetik AMİ'lu hastalar kadın ve erkek olarak ayrılmış, aynı parametrelerle değerlendirildi. Eksitus olan diabetik hastalar incelendiğinde, bu hastaların anlamlı olarak daha yaşılı ve daha uzun süredir diabetik olup, özellikle son 3 ay içinde diabetlerin kontrolsüz olduğu sonucuna varıldı ($p < 0,05$).

ABSTRACT Sema GÜNERİ, Mahmut KARAKUZU, Hale AKBAYLAR, Mithat ÖZER, Dokuz Eylül University Faculty of Medicine Department of Internal Medicine. The Comparison of diabetic and non-diabetic patients with acute myocardial infarction.

In this study, 195 patients with acute myocardial infarction (AMI) of which 37 had diabetes mellitus (DM) were compared to their age, sex, the history of angina pectoris, the location of AMI, laboratory data (admission blood glucose, HbA₁, fructosamine, total CPK, cholesterol triglyceride, ejection fraction-EF), hospital duration, complications and hospital mortality retrospectively. The 19% of total 195 AMI patients were clinically diabetic patients. In the diabetic group, the ratio of the female (40,5% vs 8,7%), the history of angina pectoris (77% vs 60%), inferior MI (47% vs 30%) and admission blood glucose (263 ± 75 vs 139 ± 53 mg/dl), HbA₁ ($12,6 \pm 3,1$ % vs $6,72 \pm 1,39$ %), fructosamine ($3,7 \pm 0,4$ vs $2,65 \pm 0,31$), Triglyceride (186 ± 45 vs 146 ± 60 mg/dl), the ratio of arrhythmias

Yard.Doç.Dr.Semra GÜNERİ, Uzm.Dr.Mahmut KARAKUZU, Dr.Hale AKBAYLAR,
Prof.Dr.Mithat ÖZER, DEÜTF. İç Hast. Anabilim Dalı.

(54% vs 35%) and hospital mortality rate (21.2% vs 5.1%) were found significantly high ($p < 0.05$). Also the patients with DM and AMI were separated in to male and female groups and then were evaluated with the same parameters. In the study of these diabetic patients who had died, it was shown that these patients were older than others, the duration of DM was longer and particularly in the last 3 months, the control of DM was impaired significantly ($p < 0.05$).

Anahtar sözcükler: Diabetes mellitus, Akut myokard infarktüsü

Key words: Diabetes mellitus, Acute myocardial infarction

GİRİŞ: Diabetes Mellitus (DM)'ta ateroskleroz çok daha ciddi seyirli dir(1). Diabetik hastalarda hiperlipoproteinemiler daha siktir. Kontrolsüz olgularda High density lipoprotein-HDL belirgin olarak azalır. Hiperglisemi nedeniyle glikozillenmiş proteinler ve bunların yıkım ürünlerini de artar. Bu olay ateroskleroz riskini artırır. Bu da diabetiklerde koroner, serebral ve periferik vasküler hastalıkların daha sık görülmesinin en önemli nedenidir(2).

Diabetik hastalarda gelişen koroner arter hastalığının özellikle çok değişikendir. Sessiz AMİ'ü daha siktir. Diabetiklerde AMİ'ü sonrası %51-70 gibi yüksek mortalite oranları bildirilmektedir(3).

Biz de bu çalışmada hastanemiz İŞ Hastalıkları kliniğinde yatan 37'si diabetik toplam 195 AMİ'lu hastayı çeşitli klinik ve laboratuvar özelliklerini bakımdan retrospektif olarak değerlendirdik.

MATERYEL METOD: Hastanemiz İŞ Hastalıkları kliniğinde yatan 195 AMİ'lu hasta retrospektif olarak incelenmeye alındı. Hastalar diabetik ve nondiabetik olarak 2 gruba ayrıldı. Hastalarda, yağ, cins, angina pektoris anamnesi, AMİ lokalizasyonu araştırıldı. Her iki grupta geliş kan şekeri, HbA_{1c}, fruktozamin, CPK, kolesterol, trigliseryid, taşurcu olmadan önce yapılan ekokardiyografi ile saptanan EF değerleri karşılaştırıldı. Daha sonra hastaların gün olarak hastanede kalma süresi, hastane mortalitesi ve izlenen komplikasyonlar gözden geçirildi.

37 diabetik AMİ'lu hastanın 15'i kadın, 22'si erkekti. Diabetik AMİ'lu hasta grubu kadın ve erkek olarak ikiye ayrılp yukarıda ki parametreler yönünden karşılaştırıldı. Ayrıca diabetik AMİ'lu olgulardan eksitus olanların özellikleri yaşayınlarla karşılaştırılıp, anlamlı bulunan parametreler ortaya kondu.

Istatistiksel değerlendirmede "iki ortalaması arasındaki farkın önemlilik testi" ve ki-kare testleri kullanıldı ($p < 0.05$ anlamlı olarak kabul edildi).

BULGULAR: Kliniğimizde yatan 195 AMİ'lu hastanın 37'si (%19) diabetikti. Diabetik AMİ'lu hasta grubunda yaş 61 ± 7 iken, nondiabetik grupta 58 ± 11 idi. Kadın oranı diabetik AMİ'lu grupta %40.5, olup, nondiabetik gruptaki %8.7 den anlamlı olarak yüksek bulundu ($p < 0.01$). Angina pektoris anamnesi diabetik AMİ'lu grupta anlamlı olarak yükseldi (%77 vs %60, $p < 0.05$). AMİ lokalizasyonuna bakıldığından, arka yüz AMİ'nin diabetik grupta daha sık olduğu izlendi (%47 vs %30) ($p < 0.05$). Diğer yüz AMİ'lerinin görülmeye oranları bakımından, her iki grup arasında anlamlı bir fark bulunmadı (Tablo 1).

Tablo 1. 195 AMİ'lu hastanın çeşitli özellikleri

	Diabetik n=37	Nondiabetik n=158	P
Yaş	61 ± 7	58 ± 11	A.D.
Kadın (%)	40.5	8.7	< 0.01
Erkek (%)	59.5	91.3	< 0.01
Angina Pektoris			
Anamnesi (%)	77	60	< 0.05
infarktüs lok.			
Arka yüz (%)	47	30	< 0.05
Ön yüz (%)	41	47	A.D.
Diger	12	23	A.D.

A.D.: Anlamlı değil

Diabetik ve nondiabetik AMİ'lu grupta saptanan laboratuar bulguları toplu olarak Tablo 2'de izlenmektedir. Diabetik grupta gelis kan şekeri (263 ± 75 vs 139 ± 53 mg/dl), HbA_{1c} (% 12.6 ± 3.1 vs 6.72 ± 1.39) fruktozamin (3.7 ± 0.4 vs 2.65 ± 0.31), triglicerid (186 ± 45 vs 146 ± 60 mg/dl) değerleri anlamlı derecede yüksek bulundu. Total CPK, kolesterol, EF değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmadı.

Tablo 2. Diabetik ve nondiabetik AMİ'lu grupta laboratuar bulguları

	Diabetik	Nondiabetik	p
Gelis kan sek.	263 ± 75	139 ± 53	< 0.01
HbA _{1c} (%)	12.6 ± 3.1	6.72 ± 1.39	< 0.01
Fruktozamin	3.7 ± 0.4	2.65 ± 0.31	< 0.01
CPK (U/L)	2071 ± 1674	2296 ± 1589	A.D.
Koles. (mg/dl)	209 ± 31	217 ± 49	A.D.
Trigli. (mg/dl)	186 ± 45	146 ± 60	< 0.05
EF (Eko) (%)	0.52 ± 0.07	0.52 ± 0.08	A.D.

A.D. Anlamlı değil

Her iki grupta hastanede kalma süresi ortalama 16 gündü. Hastalarda izlenen kalp yetersizliği, aritmî ve ekstrakardiyak komplikasyonlardan sadece aritmiler diabetik grupta daha yüksek orandaydı ($p < 0.01$). Diabetik AMİ'lü grupta hastane mortalitesi %21.2 iken, nondiabetik grupta %5.1 bulundu ($p < 0.01$) (Tablo 3).

Tablo 3. Diabetik ve nondiabetik AMİ'lü grupta hastane komplikasyonları

	Diabetik	Nondiabetik	P
Hastanede kalma süresi (gün)	16.9±5.3	16±6	A.D.
Hast. Mort. (%)	21.2	5.1	< 0.01
Komplikasyonlar			
Kalp yetm. (%)	54	53	A.D.
Aritmiler (%)	54	35	< 0.01
Extrakar. (%)	13.5	3	A.D.

A.D. Anlamlı değil

37 diabetik AMİ'lü hastanın 15'i kadın, 22'si erkekti. Diabetik hastalar kendi aralarında kadın ve erkek olarak iki gruba ayrıldı. Kadın diabetik AMİ'lü grupta yaş (66 ± 6 vs 58 ± 8) ve diabet süresi (12.8 ± 9 vs 7.6 ± 6 yıl) daha yükseldi. Her iki grupta angina pektoris anamnez oranı yönünden anlamlı bir fark saptanmadı. AMİ lokalizasyonu olarak, arka yüz AMİ'ü kadın grupta daha sıklı ($p < 0.05$) (Tablo 4).

Tablo 4. Diabetik AMİ'lü grubun çeşitli özellikleri

	Kadın (15)	Erkek (22)	P
Yaş	66±6	58±8	< 0.01
T.	12.8±9	7.6±6	< 0.01
Angina pektoris anamnesi (%)	74	80	A.D.
İnfarktüs lok.			< 0.05
Arka yüz (%)	53	43	A.D.
Ön yüz (%)	40	43	A.D.
Diğer (%)	7	14	

A.D. Anlamlı değil

Diabetik AMİ'lü grupta saptanan laboratuar bulguları Tablo 5'de görülmektedir. Kadın diabetik AMİ'lü grupta geliş kan şekeri, HbA_{1c}, fruktozamin, kolesterol, trigliserid daha yükseldi. Total CPK ve EF değerleri arasında anlamlı bir fark bulunmadı.

Tablo 5. Diabetik AMİ'lu grupta laboratuar bulguları

	Kadın	Erkek	P
Gelis kan şekeri (mg/dl)	306±102	234±98	< 0.05
HbA _{1c} (%)	13.2±4.1	11.3±3	< 0.05
Fruktozamin	4±0.2	3±3	< 0.05
CPK (U/L)	1937±763	2128±905	A.D.
Koles. (mg/dl)	260±28	192±33	< 0.01
Trigli. (mg/dl)	192±69	144±21	< 0.01
EF (Eko) (%)	0.54±0.05	0.51±0.06	A.D.

A.D. Anlamlı değil

Kadın diabetik AMİ'lu grupta hastanede kalma süresi ortalama 18, erkek grupta ise 16 gündür. Hastanede izlenen komplikasyonlara bakıldığından kadın grubunda kardiyogenik şokun (%27 vs %4), erkek grubunda da kalp yetmezliğinin (%57 vs %13) daha sık olduğu görüldü (Tablo 6).

Tablo 6. Diabetik hastalarda cinse göre hastane komplikasyonları

	Kadın	Erkek	P
Hastanede kalma süresi (gün)	18±4	16±5	A.D.
Komplikasyon (%)			
Kardivojen. Şok	27	4	< 0.01
Kalp yetm.	13	57	< 0.01
Aritmiler	27	35	A.D.
Extrakard.	13	13	A.D.

A.D. Anlamlı değil

37 diabetik AMİ'lu hastadan 10'u hastanede eksitus oldu. Eksitus olan 10 hastanın 5'i kadın, 5'i erkekti. Eksitus olan diabetik AMİ'lu hastalar yasayanlarla karşılaştırıldığında anlamlı bulunan parametreler Tablo 7'de toplandı. Tablo 7'de görüldüğü gibi eksitus olan diabetik AMİ'lu hasta grubunda yaş (68±6 vs 59±8) diabet süresi (15.6±11 vs 6.6±4.3 yıl), gelis kan şekeri (315±50 vs 246±126 mg/dl), HbA_{1c} (%13.1±4 vs 11.4±2.8) fruktozamin (4.1±0.5 vs 3.2±0.3) değerleri anlamlı olarak yüksek bulundu.

Tablo 7. Diabetik grupta eksitus olan AMİ'LU hastaların çeşitli özellikleri

	Yaşayan (27)	Eksitus (10)	P
	(10 K, 17 E)	(5 K, 5 E)	
Yaş	59±8	68±6	< 0.01
Diabet yaşı	6.6±4.3	15.6±11	< 0.01
Geliş kan şekeri (mg/dl)	246±126	315±50	< 0.05
HbA _{1c} (%)	11.4±2.8	13.1±4	< 0.05
Fruktozamin	3.2±0.3	4.1±0.5	< 0.05

TARTIŞMA: Diabetik hastalarda koroner arter hastalığı insidansı daha yüksektir. Erkek diabetik hastalarda koroner arter hastalık 2 misli, kadın hastalarda ise 3 misli daha siktir(4). 219 nondiabetik AMİ'LU hasta grubunda kadın oranı %19.5 iken, 60 diabetik AMİ'LU hasta grubunda kadın oranı ise %48.3 olarak bulunmuştur(3). Bu çalışmada da diabetik grupta kadın oranı %40.5 iken, nondiabetik grupta %8.7 idi.

Diabetik hastalarda AMİ öncesi koroner arter hastalığı öyküsünün daha sık olduğu bildirilmiştir(5). 37 diabetik AMİ'LU hasta grubumuzda da angina pektoris anamnesi anlamlı olarak yükseltti. Diabetiklerde belli bir infarktüs lokalizasyonu izlenmemesine karşılık(3,5), arka yüz infarktüs oranı bu diabetik grupta daha yükseldi.

Laberatuvar bulgularından gelig kan şekeri, HbA_{1c}, fruktozamin diabetik grupta daha yüksek bulunmuştur. Fruktozamin ve HbA_{1c} hastanın yakın geçmişe ait ortalamalı kan şekeri düzeyini yansıtır. Yüksek değerler kontroldüzüm'e işaret eder. Dolayısıyla da bunların AMİ'de kötü прогнозu yansıtığı gösterilmiştir(6). Diabetik hastalarda genellikle kolesterol normal olmasına karşılık, triglicerid değerleri daha yüksektir(7,8).

Diabetik AMİ'LU grupta izlenen komplikasyonlardan aritmiler daha siktir. Ancak aritmisi çeşitli bu çalışmada incelenmemiştir. Aritmî tipinin değerlerini rövidig, bir başka çalışmada diabetik AMİ'LU hastalarda yalnızca sınırlı tazikardinin daha sık olduğu bildirilmiştir(5).

Çalışmamızda diabetik grupta hastane mortalitesi %21.2 nondiabetik grupta %5.1 olarak bulunmuştur. 19 ay süre ile takip edilen bir diabetik hasta grubunda mortalite oranı %25, nondiabetik grupta ise %9 olarak saptanmıştır(3). Başka bir çalışmada ise diabetik hastalarda bir yıllık mortalite oranı %40'tır. İzlendiği gibi diabetik AMİ'LU hastalarda erken ve geç dönemde mortalite oranı daha yüksektir. Bu da diabetiklerde infarktüs yüzeyinin daha geniş olmasınıexplainmaktadır(9).

Diabetik AMİ'lu hastaların daha büyük kısmını kadın hastalar oluşturmaktadır. Kadın hastalarda mortalite oranı daha yüksektir(10). Bu çalışmada da bu grupta ki yüksek mortalite oranı, kardiyogenik şok oranının yüksek olmasına bağlanmıştır.

Özellikle eksitus olan diabetik hastalar incelendiğinde, bu hastalarda yaş, diabet süresi, diabetle ilgili laboratuar bulguları (gelis kan şekeri, HbA_{1c}, Fruktozamin) daha yüksek bulunmuştur. Bu da diabet kontrollünün yetersiz olduğunu göstermektedir.

Sonuçta diabetik AMİ'lu hastalarda hastane mortalitesinin yüksek olduğu ve eksitus olan hastaların daha yaşılı, daha uzun süredir diabetik olup, özellikle son 3 ay içinde diabetlerinin kontroldüz olduğunu söyleyebiliriz.

KAYNAKLAR

1. Braunwald, E.: Heart Disease, Philadelphia, Saunders Co 1988; p 1816.
2. Olefsky, JM.: Cecil Textbook of Medicine, Philadelphia, Saunders Co 1988; p 1360.
3. Smith, JW, Marcus, F, Serokman, R. et al.: Prognosis of patients with diabetes mellitus after acute myocardial infarction. Am J Cardiol 1979; 54: p 718.
4. Kannel, WB, McGee, DL.: Diabetes and cardiovascular risk factors The Framingham study. Circulation 1979; 59: p 8.
5. Smith, JW, Buckels, J, Carlson: Clinical characteristics and results of noninvasive tests in the diabetic patients after acute myocardial infarction. Am J Med 1983; 75: p 217.
6. Güneri, S, Karakuzu, M, Akkoç, N. et al.: The value of glycosylated hemoglobin and fructosamine measurements after acute myocardial infarction. IL Cuore (Suppl V): 1988; p 223.
7. Walden, CE, Knopp, RH, Wahl, PW. et al.: Sex differences in the effect of diabetes mellitus on lipoprotein, triglyceride and cholesterol concentrations. New Eng J Med 1984; 311: p 953.
8. Hamby, RL, Sherman, L, Mehta, J. et al.: Reappraisal of the role of the diabetic state in coronary artery disease. Chest 1976; 70: p 251.
9. Rennert, G, Saltz-Rennert, H, Wanderman, K. et al.: Size of acute myocardial infarction in patients with diabetes mellitus. Am J Cardiol 1985; 55: p 16.
10. Pan, WH, Cenders, LB, Lin, K.: Relationship of clinical diabetes and asymptomatic hyperglycemia to risk of CHD mortality in men and women. Am J Epidemiol 1986; 123: p 504.